



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Kratochvíla a soudců Martina Bobáka a Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobkyně:

Mydlářka a.s.
sídlem Mydlářka 253, Benešov
zastoupena advokátem JUDr. Josefem Podhorským
sídlem Masarykovo nám. 102, Benešov

proti
žalovanému

Ministerstvo zemědělství
sídlem Těšnov 17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2023, č. j. MZE-48445/2023-14132,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V tomto rozsudku se soud zabýval otázkou, zda podmínka dotace uvedená v § 17 odst. 2 nařízení vlády č. 74/2015 Sb., o podmínkách poskytování dotací na opatření dobré životní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podmínky zvířat, že žadatel dodržel zákaz týrání zvířat, se vztahuje na celé podnikání žadatele, nebo pouze na konkrétní hospodářství, na které žádá dotaci.

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

2. Žalobkyně podniká v zemědělství. Mimo jiné chová prasata. V roce 2022 podala u Státního zemědělského intervenčního fondu (SZIF) žádost o poskytnutí dotace na opatření „Dobré životní podmínky zvířat pro rok 2022“ podle nařízení vlády č. 74/2015 Sb., o podmínkách poskytování dotací na opatření dobré životní podmínky zvířat (**nařízení vlády**).
3. Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2023 SZIF žádost žalobkyně zamítl. Podle SZIF žalobkyně nesplnila podmínku dotace uvedenou v § 17 odst. 2 nařízení vlády. Podle tohoto ustanovení se dotace pro opatření dobré životní podmínky zvířat za příslušný kalendářní rok neposkytne, zjistí-li SZIF, že žadatel mimo jiné nedodržel § 2, 4 nebo 5 zákona na ochranu zvířat proti týrání.
4. SZIF přitom zjistil, že žalobkyni byla dne 1. 6. 2022 uložena pokuta 10 000 Kč za přestupek dle § 27a odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. Na základě kontroly ze dne 28. 3. 2022 bylo zjištěno, že žalobkyně nepřijala opatření bránící střetu zvířat. V chovu se nacházela zvířata s čerstvými krvácejícími zraněními nebo staršími zaschlými poraněními. Během kontroly byla spatřena prasata, která si vzájemně okusovala ocásky. V kotcích se také nenacházelo dostatečné množství materiálů (sláma, seno, dřevo, piliny apod.) umožňující etologické aktivity zvířat. Poraněná a napadená prasata nebyla umístěna v samostatném kotci. Jednání žalobkyně naplnilo skutkovou podstatu týrání zvířat podle § 4 odst. 1 písm. l) a y) zákona na ochranu zvířat proti týrání.
5. Žalovaný rozhodnutí SZIF potvrdil a zamítl odvolání žalobkyně. Ztotožnil se s tím, že žalobkyně nesplnila podmínku dotace uvedenou v § 17 odst. 2 nařízení vlády.

II.

Argumentace účastníků

6. Žalobkyně v žalobě vznesla následující žalobní body:
 1. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně.
 2. Hospodářství, u kterého došlo k porušení podmínky zákazu týrání, nebylo předmětem dotační žádosti.
 3. Žalobkyně dále odkázala na své odvolání. V něm namítala, že pokuta byla udělena za jiné období, než kterého se týkala žádost o dotaci; nesouhlasila s tím, že by týrala zvířata; a výrok prvostupňového rozhodnutí nemá ustanovení o naplnění skutkové podstaty.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Dne 24. 4. 2024 se ve věci konalo jednání před soudem, při kterém žalobkyně i žalovaný setrvali na své argumentaci z písemných podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III. Posouzení žaloby

III.1 Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné

9. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky.
10. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Na druhou stranu správní orgán se musí vypořádat s argumenty účastníka řízení, které jsou zásadní pro meritum věci. Pokud tak neučiní, zatíží své rozhodnutí nepřezkoumatelností (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46).
11. Městský soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným v tomto smyslu neshledal. Předně není pravdou, že by se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně. Učinil tak na s. 4-5 napadeného rozhodnutí. Pokud s tímto vypořádáním žalobkyně nesouhlasí, není to otázka nepřezkoumatelnosti, ale případné nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
12. Vadou také není, pokud se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu prvního stupně. Prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí tvoří jeden celek a odvolací orgán se může ztotožnit se závěry správního orgánu prvního stupně, pokud s nimi souhlasí.
13. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné.

III.2 Podmínka dotace dle § 17 odst. 2 nařízení vlády se týká žadatele, nikoliv jen konkrétního hospodářství

14. Podle § 6 odst. 1 písm. b) nařízení vlády Fond poskytne dotaci na opatření dobré životní podmínky zvířat v plné výši, jestliže žadatel po celé retenční období, pokud není v nařízení uvedeno jinak na hospodářství uvedeném v žádosti o poskytnutí dotace chová hospodářská zvířata tak, aby nedocházelo k jejich týrání nebo usmrcování nepovoleným způsobem.
15. Ustanovení § 3 odst. 3 nařízení vlády zavádí zkratku „hospodářství“ pro „hospodářství evidované v ústřední evidenci“.
16. Podle § 17 odst. 2 nařízení vlády se dotace pro opatření dobré životní podmínky zvířat za příslušný kalendářní rok neposkytne, zjistí-li Fond, že žadatel nedodržel podmínky stanovené v § 3 odst. 1 písm. a), v § 6 odst. 1 písm. b) anebo pokud žadatel nedodržel § 2, 4

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nebo 5 zákona na ochranu zvířat proti týrání nebo nedodržel požadavky pro chov hospodářských zvířat podle přílohy č. 8 k tomuto nařízení.

17. Městský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že podmínka pro přiznání dotace uvedená v § 17 odst. 2 nařízení vlády se váže k žadateli, a nikoliv k hospodářství. To vyplývá jasně z textu tohoto ustanovení. Podle něj se dotace neposkytne, pokud *žadatel* nedodržel § 4 zákona na ochranu zvířat proti týrání. Tato podmínka není nijak vázána na hospodářství, na které žadatel dotaci žádá. Podmínka se váže k osobě žadatele. Pokud má žadatel více hospodářství, tak se splnění této podmínky zkoumá na všech hospodářstvích.
18. Je pravdou, že podnikatel žádá o dotaci na konkrétní hospodářství. Konkrétní hospodářství však není příjemcem dotace. Příjemcem dotace je zemědělský podnikatel jako žadatel o dotaci (§ 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády). Subjektem, kterému je poskytována dotace nemůže být konkrétní hospodářství. To již z toho důvodu, že nemá právní osobnost.
19. Ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) nařízení vlády, které hovoří o konkrétním hospodářství, nebylo v případě žalobkyně aplikováno. Z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že důvodem pro neposkytnutí dotace je, že u žalobkyně došlo k naplnění definice týrání podle § 4 odst. 1 zákona, č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. Jde o samostatnou podmínku poskytnutí dotace dle § 17 odst. 2 nařízení vlády (viz spojka „anebo“), která je nezávislá od dodržení § 6 odst. 1 písm. b) nařízení vlády.
20. Soud vnímá argument žalobkyně, že podmínky dotace jsou nastaveny paradoxně. Je-li účelem dotace zlepšit životní podmínky zvířat, mohlo by dávat smysl naopak dotaci poskytovat právě i žadatelům, kde jsou zjištěny nedostatky v životních podmínkách zvířat. Nicméně nastavení dotačních podmínek je plně v kompetenci poskytovatele dotace. Na dotaci není právní nárok. Soudní přezkum dotačních podmínek je značně omezený. Byť se tato podmínka dotace může žalobkyni jevit jako nevhodná, nejde o situaci, kdy by soud mohl do uvážení žalovaného zasáhnout, jako kdyby dotační podmínka byla například diskriminační v rozporu s čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
21. Tato námitka je tedy nedůvodná.

III.3 Další námitky žalobkyně

22. Žalobkyně dále v žalobě odkazuje na své odvolání, ve kterém namítala, že: 1. hospodářství, u kterého došlo k porušení podmínky týrání, nebylo předmětem dotační žádosti; 2. pokuta byla udělena za jiné období, než které se týkala žádost o dotaci; 3. nesouhlasí s tím, že by týrala zvířata; a 4. výrok prvostupňového rozhodnutí nemá ustanovení o naplnění skutkové podstaty.
23. K tomu soud předně uvádí, že s výjimkou námitky ad 1), kterou žalobkyně rozvedla v replice a kterou se soud zabýval výše, je taková argumentace na hranici projednatelnosti.
24. Podle § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního žaloba kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.
25. Pokud žalobce pouze odkáže na námitky v odvolání, nejde o důvody, ze kterých by bylo možno usuzovat, v čem spatřuje „napadené výroky rozhodnutí za nezákonné“. Žalobou Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

napadeným rozhodnutím je totiž rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Proti tomuto rozhodnutí musí žalobce vznášet argumenty v žalobě.

26. Lze si představit situaci, kdy se odvolací správní orgán k nějaké odvolací námitce vůbec nevyjádří. Poté by bylo možno akceptovat pouhý odkaz na argumentaci v odvolání. Tato situace však v nyní posuzovaném případě nenastala, jak soud uvedl již výše. Žalovaný se s odvolacími námitkami žalobkyně ad) 2 - 4 vypořádal na s. 4 - 5 napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádné důvody, proč by tato argumentace měla být chybná, neuvádí, tak soud pouze na toto odůvodnění, se kterým se ztotožňuje, odkazuje.
27. Žalobkyně také vadu napadeného rozhodnutí spatřuje v blíže neurčeném rozporu „s platnou metodikou k provádění zákona č. 74/2015 Sb“. Žalobkyně tuto svou námitku nijak nekonkretizovala a neuvedla, o jakou metodiku se jedná, a v čem rozpor spatřuje. Zde již skutečně nejde o žalobní bod, který by soud mohl vypořádat.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
29. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Praha 24. dubna 2024

Jan Kratochvíl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.